

Sedmikráska

Brontosauři

1. V řece plavou bílý lístky, sedmikrásky někdo blízký
druhému se ptal, zda na něj myslí, vzpomíná, má-nemá rád.
2. Smutně plavou květy vodou, rozum pláče nad náhodou,
nemá, nemá, řeko nemá, pospíchej, ať nebolí to tak.

R: Chvíli si myslíš, že svět ztratil tvar,
prostor se zúžil na má dáti - dal,
jak mokrá sirka připadáš si zbytečná,
jak zapálený trsy trav.

3. Uschla kytky na kamenech, vezmi ji a v knížce nech ji,
pro vzpomínku u básniček, ze kterých ti po večerech čet'.

R:

4.=1.